Sheboygan Nieuwsbode

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS:
Voor 1 jaar $2,00
Voor [illegible] 1,50
Voor zes maanden 1,00
Voor drie maanden 0,50
Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:
De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die aan 't deugzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds [illegible] de hechtste banden.
Leest slechts de taal der Nederlanden,
[illegible]

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Voor een jaar, niet boven de 8 regels $5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito 0,50.
Voor elke volgende plaatsing [illegible]
Brieven en ingezonden stukken franco

4 JAARG. NO. 50. — DINGSDAG, 13 DECEMBER 1853. — NO. 206.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd

Correspondentie uit Nederland.

'S GRAVENHAGE, 24 October 1853.

Het is reeds een aantal maanden geleden, dat ons een nommer van den *Sheboygan Nieuwsbode* ter leen werd gegeven, door den geachten vader van een der bijdragers van dat blad. Gaarne zullen onze stamgenooten aan gene zijde des oceaans willen gelooven, dat dit blad, als een sprekend bewijs hunner liefdevolle herinnering aan de taal, de zeden en de gewoonten van het oude Vaderland, eene eigenaardige blijde geestdrift in ons opwekte, een eigenaardig aangenaam gevoel van erkentenis jegens de regtgeaarde zonen van dat dierbare land, die in de verste gewesten, HOLLANDERS blijven en willen blijven, en hulde blijven doen aan de edele klanken der moedertaal; die, in hun midden, steeds genoegzame hulpbronnen weten te vinden, tot voeding van een orgaan van openbaarheid, dat, naar vorm en inhoud, een degelijken bloei ook hunner gemeenten aanduidt. Moge dit, waarde Broeders, onder U altijd zoo blijven.

Veel, zeer veel heeft Holland, in lang verloopen, ja helaas! bijkans vergeten tijden gedaan, zoowel ter bevordering der eerste stichtingen van volkplantingen in uw nieuw Vaderland, dat thans tot zoo onmetelijke grootheid is geklommen, als ook om mede te werken tot stichting van deszelfs vrijheid, die den eigenlijken grondslag van al die grootheid, van al die welvaart, van al die nuttige en weergalooze bedrijvigheid is geworden. Moge onze wederzijdsche genegenheid, wij herhalen 't van harte, altoos dezelfde blijven! Mogen het nimmer vergeten worden wat goede vrienden wij steeds voor Amerika zijn geweest, en moge het vruchtbare verkeer van handel en scheepvaart, en de wisseling van velerwederkeerige bewijzen van belangstelling, van hoogachting, van vriendschappelijke herinneringen aan vroegere dagen, tusschen uwe Regering en de onze, tusschen u, landgenooten! en ons, tusschen uwe en onze drukpers, de onderlinge genegenheid en welwillendheid steeds meer en meer versterken, de oude banden van vriendschap en belangstelling steeds nauwer maken.

Ziedaar de gevoelens die uwe Europesche stamgenooten jegens u bezielen en wij zijn overtuigd, dat het bloote gezigt van een der nommers van uw geacht blad, bij menigeen onzer letterkundigen, bezield door eene gelijke gezindheid als de schrijver dezes, een evenzeer echt vaderlandsch gevoel zou opwekken en den levendigen wensch gaande maken, om door eene bescheidene bijdrage in dat blad, te doen blijken van de belangstelling in uwe gemeenten, wier leden op eene voor hen en voor ons zoo vereerende wijze de waarheid bevestigen der woorden van onzen onvolprezen Vondel, dat *"de liefde tot zijn Vaderland een ieder is aangeboren."*

Maar wij de bronnen die gij in Holland voor uw blad bezit niet kennende, en buiten staat om uit het enkele nommer van uw blad, dat onder ons oog is gekomen, (*) te beoordeelen welk soort van bijdragen door u het meest gewenscht zijn, vonden ons eenigzints verlegen met de keuze, die wij voor den inhoud dezer mededeeling zouden doen. Houd derhalve ten goede dat wij alsnog geen bepaald onderwerp kiezen, maar liever eenige mededeeling, onderzijds afwachten, van hetgeen voor uwe lezers aangenaam kan zijn. (†) Daar is altijd stoffe in overvloed, wanneer men te handelen heeft over een volk van drie millioen zielen en over een land, dat, ja, klein is in omtrek, maar *blijft, het steeds erkennen, Nederlanders*, het rijkste is in zijne historische herinneringen, in zijne onvergankelijke degelijkheid.

Intusschen heeft onze aanvankelijke verlegenheid met de te kiezen stoffe, evenzeer als beperktheid van tijd, de uitvoering van ons voornemen zoolang vertraagd, dat wij ten laatste den waardigen man, die ons met uw geacht Blad kennis heeft doen maken, niet meer konden ontmoeten, zonder te blozen; want wij hadden hem een bijdrage voor u beloofd, en belofte maakt schuld.

Voor ditmaal dus slechts enkele bijzonderheden uit oud Nederland; zijn ze voor uw blad niet berekend, leg dezelve dan maar ter zijde en geef ons dan een Nederlandsch onderwerp op, waarover gij gaarne wat uitvoerigs aan uwe lezers zoudt mededeelen; is het dan in ons vermogen, dan zullen wij trachten u te voldoen, hetzij na korter of langer tijd, naarmate onze meer drukke bezigheden het zullen toelaten, en dan liever geene politieke onderwerpen, die minder tot het vak van schrijver dezes behooren.

Het is woelig genoeg geweest in de politiek dezer laatste tijden, gelukkig dat wij daarbij eene gewenschte rust blijven genieten. De welvaart is steeds toenemende, het pauperisme vermindert. Vele, vooral de kleinere steden van ons land, zoudt gij bijkans niet herkennen, zoodanig zijn ze verfraaid en uitgebreid. Overal heerscht eenen gewenschten ijver tot het opsporen van nieuwe, tot het opwekken van oude bronnen van welvaart. Verzandde, verondiepte havens, die sedert vele jaren voor groote schepen ontoegankelijk waren geworden, worden uitgediept en hersteld; nieuwe havens, nieuwe werven, fabrieken, depots, kanalen, spoor- en straatwegen allerwege aangebouwd. De oude ondernemingsgeest der Hollanders, die gedurende de eerste helft dezer eeuw, men kan het niet ontkennen, nu en dan gesluimerd heeft, ja ook wel eens vast ingeslapen is, die onversaagde, volhardende geest van werkzaamheid en handel, die de vroegere grootheid en magt van ons, de tegenwoordige grootheid en magt van uw land in het leven heeft geroepen, die geest van vrije bespiegeling en van werkdadig onderzoek, die de volkeren versterkt en gelukkig maakt, hij leeft weder onder ons. Overal aanschouwt men zijne werken. De klimmende voorspoed van Rotterdam heeft de roemzuchtige wereldstad Amsterdam uit den slaap geschud, die tot zeer onlangs een doodslaap dreigde te worden; Amsterdam behoeft, in den eigenlijken zin des woords, slechts te *handelen* om groot en magtig te zijn. En zie het handelt weder! De kapitalen, sedert eeuwen in den wereldhandel verworven, door den effecten handel der laatste halve eeuw belangrijk aangegroeid, zullen wederom tot verlevendiging van den wereldhandel der groote oude stad worden aangewend. Fabrijken en trafieken zullen daardoor in menigte in het leven geroepen of in vroegere bedrijvigheid hersteld worden. En dit zal bij de door beschaving en kennis, en door vergemakkelijkte middelen van gemeenschap vermeerderde behoeften der volkeren kunnen geschieden, zonder dat onze overige groote koopsteden daarbij schade lijden. Rotterdam rigt langs de Maas een nieuw stad deel op, gedeeltelijk reeds voltooid, dat in schoonheid en hechtheid van bouworde voor de schoonste gedeelte van het handeldrijvende Londen niet onderdoet. Nieuwe havens en kaden, alles in den kolossaalsten maatstaf aangelegd, door de ruimste en zindelijkste straten met de oude stad verbonden, beslaan reeds gedeeltelijk en zullen denkelijk voor het einde van dit jaar, geheel en al de ruimte beslaan, dus ver het "nieuwe werk" genaamd. Gij weet het, oude Nederlanders in het verre Westen, dat in onze allerdigst bevolkte streken zoodanigen voortgang moeijelijker en derhalve duurzamer en van meer beteekenis is dan in landen, waar elk burger eene onbeperkte ruimte voor zich heeft en weinig vrees behoeft te koesteren van door anderen te zullen worden verdrongen of van zelf anderen te verdringen. Evenwel is Rotterdam op den goeden weg om ook weldra eene wereldstad, een der groote emporiums te worden, wier bestaan op den duur eene lange reeks van eeuwen berekend is en wier roem blijft leven zoolang de wereld bestaat. En even als Amsterdam, zoo ook doet Rotterdam veel, zeer veel ter bevordering van kunsten en wetenschappen.

Naar verhouding der grootte, wordt de bloei der twee groote handelsteden door al de omliggende plaatsen gedeeld. Ik mag zeggen dat in ons land de vooruitgang algemeen is en de vooruitzigten wezentlijk schitterend zouden zijn, zoo men geen grond tot bezorgdheid had voor mogelijke botsingen tusschen groote mogendheden, waarmede laatstelijk de geschillen tusschen Rusland en Turkije bedreigd hebben en welligt nog bedreigen.

Voor den landbouwenden stand belooft de regering van onzen geliefden koning bijzonder zegenrijk te worden. Deze hartader van het bestaan van elk volk, dat op den duur wil blijven bloeijen, wordt door Zijne Majesteit met de meeste, de innigste, de zorgvuldigste belangstelling versterkt en beschermd. Er wordt geene nieuwe ontdekking of uitvinding bekend, die voor dat vak eenig nut kan aanbrengen, of terstond laat Koning Willem III onderzoeken, hoe en waar die het doelmatigst kan worden toegepast; geene verbetering van eenig gedeelte wordt in de beoefening van dat vak aangebragt, of de Vorst toont, door koninklijke mildheid, in het nemen van proeven, in het aanmoedigen van den ondernemingsgeest, wat een vorst, die 't met zijne onderdanen wel meent, vermag, om hunne welvaart op te beuren. Verbetering der veeteelt, der landbouwwerktuigen, het aanleggen van vischfokkerijen, die met der tijd aan duizenden een onkostbaar voedsel zullen verschaffen, gaan hand in hand met aanmoediging van handel, scheepvaart en zeevisscherij, van nijverheid, onderwijs en volksbeschaving. Indien alle vorsten de belangen der volkeren, aan hunne zorg toevertrouwd, zoo behartigden en altoos zoo behartigd hadden als hij het doet, uwe groote republiek zou misschien geene republiek zijn geworden. Vele der opgenoemde takken moedigt hij uit eigen middelen aan, door het uitloven van prijzen en premien, door onverwachte en drukke bezoeken in werkplaatsen, gestichten en openbare inrigtingen, en overal, in een woord, waar de tegenwoordigheid van het Hoofd van den Staat tot aanmoediging kan strekken.

Hoe de trouwe zorg erkend wordt door zijn getrouwe volk, welke vreugdekreten, welk betoon van blijde toegenegenheid hem volgt op al zijne schreden, wanneer hij de verschillende gedeelten van zijn klein maar heerlijk rijk bezoekt, hoe duizendstemmige toejuichingen hem verwelkomen, wanneer hij de talrijke, magtige en schoone grootere steden van dat rijk betreedt, dat hebben van het begin zijner Regering af, 's Gravenhage, Rotterdam, Amsterdam, Groningen, Leeuwarden en nog in de laatste dagen de getrouwe stad Utrecht getoond. Het is het echte oude verbond tusschen volk en Oranje, door wederzijdsche liefde en eeuwenoude herinneringen en belangen geheiligd en dat steeds tot vermeerderden voorspoed, voor het land geleid heeft, dat gelukkige verbond is het, hetwelk nu heerscht in zijne volle kracht. Geen aanrandingen van buiten, geen schokken van binnen kunnen dien band verbroken, en elk opregt Nederlander zal steeds gevoelen, dat, zoolang Oranje, Oranje blijft, zullen Nederland en Oranje een en gelukkig zijn.

Ondanks onszelve, heeft dit geschrift eene staatkundige kleur gekregen, omdat het onmogelijk was van den tegenwoordigen materiëlen toestand van Holland te spreken, zonder te gewagen van de wederzijdsche liefde tusschen volk en vorst. Dit was onmogelijk, zeggen wij, en die beweringen zult gij door uwe overige berigten wel gestaafd vinden; en de beste, de wijsste, de heilzaamste staatkunde in koningrijken, zoowel als in republieken, bestaat in het betrachten, aankweeken van wederzijdsche hartelijke genegenheid tusschen het volk en deszelfs bestuurders.

Wij zullen nu voor ditmaal afscheid van u nemen, u en uwe republiek de steeds toenemende welvaart toewenschende, die wij ook voor ons dierbaar en vrij koningrijk verlangen en dagelijks zien toenemen. A. V. I.

☞ *Opgezonden door vriendelijke tusschenkomst van een onzer geachte Correspondenten, te Rochester.*

(*) Een waar genoegen zal het ons geven, indien wij onzen geachten correspondent in de residentiestad wekelijks een exemplaar van dit blad *gratis* mogen toezenden.

(†) Wij kunnen nu moeijelijk eenig bepaald onderwerp opgeven, doch gelooven den wensch van alle Nederlanders in Amerika uit te drukken, bijaldien de schrijver ons van tijd tot tijd een algemeen en beknopt overzigt geeft van den maatschappelijken en commerciëlen toestand van Nederland, zich, overtuigd houdende, dat niets ons aangenamer zijn kan, dan de rust, bloei en welvaart van dat onvergetelijke plekje gronds steeds te vernemen. *Aanmerkingen van de Redactie.*

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

"GRONINGEN, 7 Nov. Naar men verneemt, is bij besluit van den heer Commissaris des Konings in deze provincie, van den 4den dezer maand, de opheffing bepaald van de van besmettelijke longziekte verdachte kringen, rondom de stallen van de heeren *W. R. Meursing* len *S. Meihuizen* te *Hoogezand*, en het land van den laatstgemelden te *Korham* (gemeente *Slochteren*), waar zich die ziekte vertoond had, afgepaald, als hebbende zich sedert de laatste vier maanden in dien omtrek geene verdere sporen van deze verderfelijke ziekte vertoond.

Deze tot hiertoe als van longziekte besmet of verdacht verklaarde kringen waren de laatste, welke binnen deze provincie bestonden. Er is dus een tijdvak van vier maanden verloopen, sedert zich de laatste verschijnselen dezer ziekte in dit gewest hebben geopenbaard.

En daar het tijdvak van vier maanden wordt beschouwd als een termijn, die genoegzamen waarborg oplevert om de vrees voor ontwikkeling van de veelal lang verborgene kiemen dezer ziekte te doen verdwijnen, zoo kan men het voor genoegzaam zeker houden, dat deze provincie thans van alle besmetting van de aldaar geheerscht hebbende longziekte is gezuiverd, voor zooveel er onverhoopt in de laatste dagen geene nieuwe met deze ziekte besmette runderen mogten zijn ingevoerd.

Tegen dit laatste worden echter, voor zooveel de bestaande wetten en verordeningen zulks toelaten, door het provinciaal bestuur de meest krachtdadige middelen aangewend. Men mag zich dus vleijen, dat men in deze provincie het gevaar dezer ziekte thans is te boven gekomen, en eenige hoop koesteren, dat de ten dezen genomen maatregelen onder den zegen des Allerhoogsten het op nieuw uitbreken en voortplanten dezer ziekte, binnen de provincie zullen kunnen voorkomen, of althans zullen verhinderen, dat deze verwoestende ziekte zich, weder in die mate, in verschillende gedeelten van dit gewest uitbreidt, als in het laatste eenjarige tijdvak heeft plaats gehad.

Het volgende berigt men ons uit *Nieuw Buinen* den 4den Nov.: "Gisteren waren we getuigen van eene treurige plegtigheid. Het lijk van J. Grotrik, voor 28 jaren de eerste bewoner dezer veenkolonie, werd alhier ter aarde besteld. Het nieuwe, hoewel nog niet geordende kerkhof, de eerste bewoner dezer plaats en ter aardebestelling op het nieuwe kerkhof, de daarbij staande nieuwe kerk, de nieuwe Hof met hare doodstoegen, al dit alvorens trof ons als ook de korte maar krachtige rede bij het graf uitgesproken door den weleerw. heer Drenman, die de omstanders aantoonde de onzekerheid des levens, en al hoewel deze eerste bewoner dezer veenkolonie in 28 jaren tijds, door ruim 800 zielen was omringd, evenzeer wars het ook dat hij als eersteling op het nieuwe kerkhof door velen zoude worden gevolgd, en met die bede dat de ingezetenen dezer plaats met nieuwen ijver en opwekking aan hunne nieuwe Christelijke inrigten mogten denken en hen tot een nieuw leven te wekken."

RUSLAND–TURKIJE.

Schamyl, de held van den Caucasus, is thans 56 jaren oud, van middelbare grootte man, van een barsch uiterlijk; zijne gestrenge, matige levenswijze is verdeeld tusschen het gebed en den oorlog, aan welken hij zich reeds sedert 1834 wijdt, daar hij na den dood van *Hamsad-bey* als een gezant des Hemels optrad, ten einde als een tweede profeet van den Islam door verzoening van de aanhangers van *Ali* en *Omar* het werk van *Mohamed* te voltooijen. Alleen het oostelijk gedeelte van den Caucasus aan gene zijde van de poorten van den Caucasus, de bergpassen van Dariën staat onder het gezag van *Schamyl*, den profeet van Daghestan. Het gedeelte aan de zijde van de zee gelegen, of het eigenlijke Circassië, erkent zijne opperheerschappij niet. De Circassische oorlog duurt thans reeds meer dan eene halve eeuw (*53 jaren*) en heeft aan Rusland reeds vele generaals, zijne beste troepen en ontzaggelijke schatten gekost. De verovering van Tiflis, de hoofdstad van Georgie, was de eerste oorzaak van dezen nationalen en godsdienstoorlog.

(Laatste berigten nopens de Turksche zaak.) De Parijsche dagbladen van gisteren (Woensdag) melden als een stellig feit, dat te Kalafat een zeer ernstig gevecht tusschen de Russen en de Turken heeft plaats gehad. Deze laatsten hebben met de bajonet een korps van 12,000 Russen aangetast. De strijd was hevig. De Turken hebben de positie behouden.

Te Bassova hebben de Turken een divisie van 20,000 Russen geslagen. *Selim*-pacha heeft zijn hoofdkwartier gevestigd op het punt, dat de Russen voor het gevecht bezetteden.

Een dagblad van Malta meldt, dat de Britsche schepen *Rodney* en *Trafalgar*, benevens twee Fransche schepen, voor Konstantinopel post zullen vatten.

Wijders wordt gemeld uit Berlijn, d.d. gisteren, 9 Nov.:

"Het officiële dagblad van Petersburg bevat een Keizerlijk Russisch manifest, gedagteekend den 21sten October. Men leest daarin nagenoeg het volgende: "Rusland is tot den strijd uitgedaagd; ons blijft geen ander middel dan de toevlugt tot de wapenen over, om het Ottomanische rijk te noodzaken de heiligheid der traktaten te eerbiedigen en om eene vergoeding te erlangen voor de beleedigingen, waarmede men geantwoord heeft op onze billijkste vorderingen en op onze regtmatige bezorgdheid voor de verdediging van het regtzinnig geloof in het Oosten."

— Tijdingen uit Klein–Azie melden, dat eene Russische legermagt naar Chiwa oprukte en tot op 10 dagmarschen was genaderd. Bochara en Chiwa werden door de Russen bedreigd.

— De onder–Koning van Egypte heeft eene nieuwe ligting van troepen bevolen. Er is een nieuwe minister van oorlog benoemd. Een der zonen van den onder–Koning is met dien post bekleed.

— De versterkte plaatsen der Turken langs den Donau schijnen wel onderhouden en van het noodige voorzien. Routschouk is opmerkenswaardig door zijn statig voorkomen. Het is het middenpunt van een talrijk legercorps. De stad is gelegen op een steil heuveltje aan den oever der rivier en de wallen bevinden zich op den top. Langs den oever van de rivier, ziet men eene reeks lage batterijen. Rondom de stad vindt men de kegelvormige tenten der Turken, allen van eene groene kleur, ter eere van den propheet. Dit gezigt is zeer schilderachtig. Men beweert, dat de Hongaarsche generaal *Klapka* dit legercorps of een zijner afdeelingen aanvoert.

Het schijnt dat de Turken den oever van Bulgarije met veel zorg bewaken. Langs dien oever bevinden zich posten, ook ruiterwachten, die seinvuren, ter hoogte van 15 à 18 voet, kunnen ontsteken. Dat vuur bestaat in eene fakkel, die in den grond geplant, met stroo of riet omwikkeld en met teer bestreken is. De vuren worden dadelijk ontstoken bij eenige beweging der Russen en het sein wordt dan snel over de geheele linie verspreid. De ruiterwachten staan onder beschutting van geboomte, hebben ook een vuur bij zich in den grond, en houden voorts den teugel in de hand en de lans voor hen in de grond gestoken. Die ruiterwachten behooren alle tot de geregelde kavallerie. Behalve de posten en ruiterwachten aan den oever bevinden er zich ook op de wegen, mede met geheel gereedgemaakte seinfakkels. Dit stelsel van waakzaamheid is zeer wel geregeld, en de zaken schijnen te Routschouk op een zeer goeden voet te staan.

— Door de *Independance Belge* wordt de tekst medegedeeld eener proclamatie van den Turkschen opperbevelhebber, *Omer*-pacha, aan zijne troepen. Het is eene oproeping om voor den troon des sultans en voor de godsdienst te strijden. Na de hartigen vermaand te hebben het leger te verlaten, zegt hij: "Doch de manmoedige, die zich voor den troon en voor de godsdienst wil opofferen, blijve bij het vaandel. Hun hart is eens met God; zoo zij niet versagen, zal God hun de zege geven.

"Zuiveren wij ons hart, soldaten, en verlaten wij ons dan op Godes bijstand.

(Zie verder vierde bladzijde.)

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

$1,50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 13 DECEMBER 1853.

President's Boodschap.

Getelegrafeerd aan de Milwaukee Sentinel.

Uitgesproken den 5 December 1853.

Washington, 5 Dec.

Mede-Burgers van den Senaat en het Huis van Vertegenwoordigers:

De belangstelling, met welke de bevolking der Republiek de opening van 't Congres verbeidt, en bij die gelegenheid de vervulling van den op eenen nieuwen President rustenden pligt, is een der beste bewijzen harer bekwaamheid om de hoop der grondleggers eens staatkundigen stelsels, eenmaal stelselmatig te zamen gesteld, te verwezenlijken, terwijl de verschillende regeringstakken, in zekere mate, onafhankelijk van elkander zijn. De pligten hebben van alle gelijkelijk, in een' directen zin, betrekking op het succes der magt. Gelukkiglijk is er onder dit stelsel niemand, hoe hoog of hoe laag hij ook in de maatschappij moge geplaatst zijn, dan dat hij de kritiek zoude kunnen ontgaan, of ontslagen zijn van de verantwoordelijkheid welke alle officiële betrekkingen met zich brengen. Op de regtvaardigheid en het gezond verstand der menigte eener aldus gevormde regering berust het eenigst vertrouwen des gemeenebests, en de eenige waarborg voor eerlijke en ernstige verkleefdheid aan deszelfs belangen tegen de overweldiging en aanmatiging van magt aan de eene, en de aanvallen van personele eerzucht aan de andere hand. De belangen van welke ik sprak zijn onafscheidelijk van eene weetgierige, zelf-regerende bevolking; doch tegenwoordig ongetwijfeld aangehitst door den onbeslechten toestand onzer verstandhoudingen met vreemde mogendheden,—door de nieuwe verpligtingen, ontstaande uit eene plotselinge uitbreiding van het gebied van ondernemingen,—door den geest met welken dat gebied betreden is, en de verbazende energie met welke hare bronnen ter vereeniging van de behoeften der menschheid zijn geopend geworden.

Ofschoon ziekte, op eenmaal de hoedanigheid eener alom verspreide, verwoestende pestilentie aannemende, haar droevig spoor op sommige deelen onzes lands heeft nagelaten, hebben wij echter de overvloedigste stof tot eerbiedige dankzegging aan God voor een aantal zegeningen ons als eene natie geschonken. Het is goed dat eene bewustheid van snellen voortgang en toenemende kracht van lieverlede vereenzelvigd worde met een lijdzaam gevoel van afhankelijkheid van Hem, die het lot van menschen en volken in Zijne handen heeft. De wijsheid van het veel omvattende beginsel van absolute godsdienstige verdraagzaamheid, in onze grondwet vervat, erkennende, en mij verheugende in den weldadigen invloed welken het op onzen maatschappelijken en politieken toestand heeft uitgeoefend, zoude ik van een' zuiveren pligt terug deinzen, indien ik naliet mijne diepste overtuiging uit te drukken, dat wij niet veilig bouwen kunnen op eenigen schijnbaren vooruitgang, indien deze niet door nationale opregtheid, rustende op de groote waarheden bekrachtigd en opgehelderd door goddelijke openbaring, ondersteund zij. Te midden onzer droefenis over de bezochten en lijdenden, was het een troost, te zien, hoe snel rampen trouwe naburen maakten van ver van elkaar verwijderde steden en districten, en bemoedigend om de sterkte van dien algemeenen band van broederschap, welke alle harten dezer Unie zamenbindt, gade te slaan, wanneer gevaren ons bedreigen van buiten, of rampen ons over het hoofd hangen van binnen.

Onze diplomatische verstandhouding met vreemde mogendheden hebben geene wezenlijke verandering ondergaan sedert de verdaging van het laatste Congres. Met eenigen dezer zijn quaestien van eenen ontrustenden aard nog aanhangig, maar er bestaan goede redenen te gelooven, dat deze vriendschappelijk kunnen beslist worden. Eenige jaren verleden heeft Groot Brittanie het eerste artikel der Conventie van 20 April 1818 betrekkelijk de visscherijen aan de noordoostelijke kusten zoo uitgelegd, dat onze burgers van eenige der visscherij-gronden, tot welke zij gedurende bijna een vierde eener eeuw, den datum van dat verdrag voorafgaande, vrijen toegang hadden, zouden zijn uitgesloten. De Vereenigde Staten hebben deze constructie niet ingewilligd, maar steeds voor hunne visschers al die regten geëischt, welke zij zoolang zonder hindernis genoten hadden. Met inzigt om hieromtrent alle moeite op te heffen, de regten onzer visschers te doen gelden buiten de door de conventie van 1818 gestelde palen, en den handel tusschen de Ver. Staten en de Brittisch-Noord Amerikaansche Provincien te regelen, is eene negotiatie geopend geworden met een goed vooruitzigt op gunstig gevolg. Ten einde onze visschers in het genot hunner regten te beschermen en botsingen tusschen hen en Brittische visschers te voorkomen, oordeelde ik het raadzaam eene zeemagt in die streek gedurende het visch saizoen te stationeren. Netelige quaestien zijn ook opgerezen tusschen de twee gouvernementen betrekkelijk Centraal Amerika. Groot Brittanie heeft voorgesteld dezelve langs vriendschappelijken weg te beslissen en onzen minister te Londen is opgedragen onderhandelingen dienaangaande aan te knoopen.

Eene commissie ter vereffening der eischen onzer burgers jegens Groot Brittanie en die van Brittische onderdanen jegens de Ver. Staten, georganiseerd staande de conventie van den 8 Februarij, zit thans te Londen ter afdoening van zaken. Het is in vele opzigten wenschelijk, dat de grenslijn tusschen de Ver. Staten en de Brittische Provincien in het noord westen, als aangeduid in de conventie van 15 Januarij 1846, voornamelijk dat gedeelte hetwelk het grondgebied van Washington van de Brittische Bezittingen ten noorden scheidt, opgemeten worde, en ik bied derhalve dit onderwerp ter uwer overweging aan.

Met Frankrijk staat onze verstandhouding op den vriendschappelijksten voet. Het handelsverkeer tusschen de Ver. Staten en dat land konden, denkt men, van eenige onnoodige bepalingen ontslagen worden tot wederkeerig voordeel van beide partijen. Ten dezen opzigte zijn eenige stappen gedaan in het sluiten van een handelsverdrag.

Onafhankelijk van onzen grooten handel met Spanje, hebben wij gewigtige staatkundige betrekkingen met haar aangeknoopt, voortspruitende uit onze nabijheid tot de eilanden Cuba en Porto Rico. Het verheugt mij te kunnen mededeelen, dat sedert het laatste Congres geene pogingen door ongeautoriseerde expeditien binnen de Ver. Staten tegen een dezer kolonien zijn gemaakt geworden. Mogt eene zoodanige beweging echter binnen onze grenzen plaats grijpen, dan zullen alle mij ten dienste staande middelen krachtdadig worden aangegrepen om die te keer te gaan. Verscheidene rustverstorende gebeurtenissen hadden plaats te Havana, of in de nabijheid van het eiland Cuba, tusschen onze burgers en de Spaansche overheden. De nabijheid van dat eiland met onze kusten (liggende in den handelsweg tusschen eenige onzer voorname steden) in aanmerking nemende, en de achterdochtige waakzaamheid met welke vreemd verkeer, voornamelijk dat der Ver. Staten, aldaar wordt beschouwd, mag eene herhaling van zoodanige gebeurtenissen wel niet als onwaarschijnlijk beschouwd worden.

Daar geene diplomatische gemeenschap tusschen ons Consulaat te Havana en den Kapitein-Generaal van Cuba veroorloofd is, kan geene vaardige uitlegging gegeven of prompt herstel verleend worden, wanneer schade het gevolg is. Alle klagten van de zijde onzer burgers onder deze omstandigheden, moeten in de eerste plaats aan dit gouvernement ingediend en dan naar Spanje worden verwezen. Spanje verwijst het alsdan aan hare plaatselijke overheden in Cuba ter onderzoeking, en stelt haar antwoord uit totdat zij deze overheden gehoord heeft. Om deze ergerlijke en lastige uitstellen te vermijden, is door onzen Consul, namens onze beleedigde medeburgers een voorstel gedaan aan den Kapitein Generaal, om in een direct appèl tot herstel te voorzien. Tot dus verre heeft het Spaansche gouvernement geweigerd om in zulk eene schikking te treden. Deze handeling is, van hare zijde, diep te beklagen, want zonder eenige overeenkomst van dien aard, konde de goede verstandhouding tusschen beide landen nu en dan aan botsingen blootgesteld zijn. Onze minister te Madrid is opgedragen om het voorstel te vernieuwen, en hetzelve adermaal voor Hare Katholijke Majesteit's Regering te leggen. Sedert een aantal jaren heeft Spanje de aandacht van dit gouvernement geroepen op eene schadeloosstelling van een harer onderdanen in de zaak van de schooner Armistad. De eisch wordt verondersteld te berusten op de verpligtingen door ons bestaand verdrag met dat land op ons geladen. Deszelfs regtvaardigheid was in onze diplomatische correspondentie met het Spaansche gouvernement zoo vroeg als Maart 1847 toegestemd, en een mijner voorgangers beval in zijne Jaarlijksche Boodschap in datzelfde jaar de voorziening in deszelfs betaling. In Januarij ll. werd het andermaal door den President het Congres voorgelegd. Het heeft eene gunstige beoordeeling van de commissien van beide Huizen ontvangen, doch, voor alsnog is de zaak niet afgehandeld. Ik reken dat goede trouw deszelfs prompte afbetaling vereischt, en ik bied hetzelve aan uwe tijdige en gunstige overweging aan.

Martin Koszta, een Hongaar van geboorte, kwam in 1850 naar dit land en verklaarde in wettigen vorm zijn voornemen om een burger der Ver. Staten te worden. Na hier bijna twee jaren te vertoeven, bezocht hij Turkije, en terwijl hij te Smirna zich op hield, werd hij gewelddadig gevat, aan boord van een aldaar in die haven liggend Oostenrijksch oorlogschip gebragt, en daar in de ijzers gesloten, met het opzettelijk voornemen hem naar Oostenrijks grondgebied te vervoeren. Onze Consul te Smirna, en legatie, trokken zich zijner aan, doch hunne pogingen waren te vergeefs. Aldus gevangen zittende, arriveerde Comodoor Ingraham met de V. S. oorlog-sloep St. Louis te Smirna, en, na de zaken onderzocht te hebben, kwam deze tot het besluit, dat Koszta aanspraak had op de bescherming dezes gouvernements en nam hij de noodige maatregelen voor zijne invrijheidstelling. Onder eene schikking tusschen de agenten der V. S. en Oostenrijk werd hij in bewaring van den Franschen Consul Generaal te Smirna toevertrouwd, om aldaar te verblijven totdat door wederzijdsche toestemming van de Consuls der respective gouvernementen daar ter plaatse over hem zoude worden beschikt. Dienovereenkomstig werd hij in vrijheid gesteld en bevindt hij zich thans op weg naar de Vereenigde Staten.

De Keizer van Oostenrijk heeft het gedrag onzer beambten, die in deze zaak deel namen, zeer gelaakt, beschouwende Koszta nog steeds zijn onderdaan, aanspraak makende op het regt om hem binnen de grenzen van het Turksche Rijk te vangen, en de toestemming dezer regering vragende om den gevangenen uit te leveren, geene goedkeuring te schenken aan de handelwijze onzer agenten en hem satisfactie te geven voor de aangedane beleediging.

Na eene zorgvuldige overweging der zaak, ben ik tot het besluit gekomen, dat Koszta zonder wettige autoriteit te Smirna gevat werd; dat hij onregtvaardiglijk opgehouden werd aan boord der Oostenrijksche oorlogs-brik; dat hij, ten tijde zijner gevangenneming, bekleed was met de nationaliteit der Ver. Staten, en dat de handelingen onzer beambten, onder de omstandigheden der zaak, regtvaardig zijn; hun gedrag is ten volle door mij goedgekeurd en eene inwilliging van de verschillende eischen van den Keizer van Oostenrijk mitsdien geweigerd. Voor een omslagtiger verhaal van den toedragt der zaak en mijne inzigten dienaangaande, verwijs ik u naar de briefwisseling tusschen den Zaakgelastigde van Oostenrijk en den Secretaris van Staat, hetwelk hierbij wordt overgelegd. Het beginsel en de staatkunde daarin vervat aan de zijde der Ver. Staten, zal, wanneer eene gelegenheid zich daartoe aanbiedt, toegepast en gehandhaafd worden.

De tegenwoordige toestand van China maakt het waarschijnlijk, dat eenige gewigtige veranderingen in dat Rijk zullen plaats hebben, welke tot een meer vrijer verkeer met hetzelve leiden zullen. De Gezant naar dat land, onlangs benoemd, is opgedragen alle gelegenheden te beproeven om onze commerciële betrekkingen, niet alleen met het Chinesche rijk, maar met andere Aziatische natien, te openen en uit te breiden.

In 1852 werd eene expeditie naar Japan gezonden onder het bevel van Commodoor Perry, ten einde een handelsverkeer met dat rijk te openen. Men heeft berigt ontvangen van zijne aankomst aldaar, en aan den Keizer van Japan het doel zijns bezoeks bekend gemaakt te hebben, doch het is nog niet bekend in hoe verre de Keizer zal geneigd zijn om zijne beperkte staatkunde vaarwel te zeggen en dat volkrijke land tot een commercieel verkeer met de Ver. Staten open te stellen.

Het is mijn vurig verlangen om vriendschappelijke gemeenschap met de gouvernementen op dit vastland te onderhouden, en hen behulpzaam te zijn eene goede overeenkomst onder zich zelven te bewaren. Met Mexico is een geschil ontstaan nopens de ware grenslijn van Nieuw Mexico en den Mexicaanschen Staat Chihuahua. Een vorige Gezant, overeenkomstig het verdrag met Guadaloupe Hidalgo, beging een groote misslag in de bepaling van het aanvangspunt aan de Rio Grande, doch aangezien zijne uitspraak duidelijk eene afwijking van de in het verdrag vervatte instructien was om de grenslijn op te zoeken, en die niet goedgekeurd werd door den van de zijde der Ver. Staten benoemden landmeter, wiens goedkeuring noodig was om die uitspraak te doen gelden, zoo is dit gouvernement er niet in betrokken; doch Mexico beschouwt de zaak in een ander licht.

Er zijn ook andere quaestien van merkelijk gewigt aanhangig tusschen de Republieken. Onze minister in Mexico heeft den behoorlijken last ontvangen dezelve te vereffenen. Onderhandelingen zijn geopend, doch daarin is nog geen voldoende vooruitgang gemaakt, om mij in staat te stellen over den waarschijnlijken uitslag te gewagen.

Doordrongen van het gewigt om vriendschappelijk verkeer met die republiek te onderhouden, en met mildheid toegevende aan alle regtvaardige eischen, mag men met billijkheid verwachten, dat eene schikking wederzijdsch voldoende voor beide landen zal gesloten, en eene blijvende vriendschap tusschen dezelve ontstaan en aangekweekt worden. Het Congres voorzien hebbende in eene volledige zending naar de Staten van Centraal Amerika, werd een minister in Julij ll. derwaarts gezonden. Tot dus verre had hij slechts tijd om een dezer staten, Nicaragua, te bezoeken, waar hij op de vriendelijkste wijze werd ontvangen. Het is te hopen, dat zijne tegenwoordigheid en goede ondergeschikte beambten eenen weldadigen invloed zullen hebben in het beslissen van geschillen die onder hen heerschen; in het vestigen van naauwere vriendschaps-betrekkingen tusschen hen respectivelijk en tusschen ieder hunner en de Ver. Staten. De uitgestrekte streken van dit land in aanmerking nemende en de staten welke door de vrije vaart op de Amazonen-rivier toegankelijk zouden worden, doet mij uwe bijzondere aandacht op dit onderwerp verzoeken. Brazilie, door welks grondgebied de rivier zich in den oceaan stort, heeft tot hiertoe eene staatkunde gevolgd, zoo belemmerend in betrekking tot het gebruik dezer rivier, dat dit hinderpalen in den weg werpt en bijna het vreemde handelsverkeer met de Staten, welke aan hare takken liggen, uitsluit, en onze minister naar dat land is bevolen eene afwijking van die staatkunde te bewerken, en pogingen aan te wenden om het Brazilische gouvernement over te halen ter openstelling, onder behoorlijke waarborgen, van dezen grooten natuurlijken uitweg voor binnenlandsch verkeer.

Verschillende Zuid Amerikaansche Staten hebben groot belang in deze poging om de vrije vaart op de Amazonen rivier te verzekeren, en met billijkheid verwacht men hunne medewerking in dezen maatregel, daar de voordeelen van een vrij commercieel verkeer onder natien beter verstaan worden, en de algemeene regten van alle tot het vrije gebruik der middelen in welke de natuur tot nationale gemeenschap heeft voorzien. Aan deze meer liberale en verlichte inzigten zal Brazilie, hoopt men, in hare staatkunde toegeven en alle onnoodige beteugelende maatregelen op het vrije gebruik eener rivier, welke, door zoo vele Staten en een zoo groot deel van het vasteland vloeit, opheffen.

Het verheugt mij u te kunnen berigten, dat de Republiek van Paraguay en de argentijnsche confederatie wetten aan deze liberale staatkunde hebben toegegeven, ofschoon nog belemmerd door Brazilie met betrekking tot bevaarbare rivieren binnen hare respectieve territories. Verdragen, onder andere dit onderwerp omvattende, zijn met deze gouvernementen aangegaan, welke den Senaat in zijne tegenwoordige zitting zullen worden voorgelegd.

Eene nieuwe tak van koophandel, gewigtig voor de belangen van landbouw in de Ver. Staten, is sedert ettelijke jaren met Peru geopend. Niettegenstaande de onuitputtelijke voorraad van guano op de eilanden van dat land, zijn ons vele hinderpalen in den weg gelegd om een meer overvloedigen invoer van dat artikel te bekomen. Ongelukkiglijk heeft eene ernstige botsing tusschen onze burgers, die zich naar de Chincha eilanden begaven om guano te halen, en aldaar gestationeerde Perusche overheden, plaats gehad. Herstel van de door laatstgenoemden aangedane beleedigingen werd dadelijk geeischt door onzen minister te Lima. De zaak is nu onder behandeling en er bestaan redenen te gelooven, dat Peru geneigd is billijke schadeloosstelling aan beleedigde partijen te schenken. Wij zijn dus niet alleen in vrede met alle vreemde mogendheden, maar, met betrekking tot staatkundige zaken, bevrijd van eenige oorzaak van ernstige onrust.

In onze huishoudelijke betrekkingen hebben de controversien, welke dit land te voren agiteerden, opgehouden, met de oorzaken die dezelve deden ontstaan en de hartstogten welke zij opwekten; of, indien er eenig spoor van is overgebleven, zoo mag men billijkerwijze hopen, dat dit voornamelijk zal gevonden worden in den naijver van alle goede burgers om hunnen eerbied te betuigen voor de regten der Staten, hunne gehechtheid aan de Unie en hun gansche voornemen dat elk aan der Staten derzelver instellingen, welvaart en huiselijken vrede, gelijkelijk zullen beschermd worden onder den heiligen invloed der Grondwet. Dit nieuw verbond van vriendschap, van wederzijdsch vertrouwen, hetwelk het volk dezer republiek gesloten heeft, geeft ons aanleiding en gelegenheid tot de aanname eener meer beknopte Unie en ongehinderde staatkunde en handeling, de groote stoffelijke belangen des lands betreffende, hetzij op zich zelve of gezamentlijk met de magten der beschaafde wereld beschouwd.

De Ver. Staten zijn trapswijze voortgegaan zich uit te breiden, door aaneensluitingen van grondgebied, welke nu algemeen erkend worden wijs in staatkunde geweest te zijn, regtvaardig in haren aard en een' grooten vooruitgang onzes lands, zoowel als eene bevordering in vrijheid, voorspoed en geluk van het menschelijk geslacht. De dertien Staten zijn tot een en dertig vermeerderd, met verbindtenissen reikende tot Europa aan de eene en de ver af gelegene streken van Azie aan de andere zijde. Ik ben zeer gevoelig voor de onnoemelijke verantwoordelijkheid welke de tegenwoordige grootheid der republiek, de verscheidenheid en menigvuldigheid van derzelver belangen op mij laden, en welker verligting, voor zooveel de onmiddelijke leiding der publieke zaken aanbelangt eerstens bestaat in mijn vertrouwen op de wijsheid en vaderlandsliefde der beide Huizen van het Congres, en ten tweede in de voorschriften mij aangeboden door de beginselen van openbare staatkunde, bevestigd door onze vaderen in het tijdvak van 1797, goedgekeurd door lange ondervinding en op nieuw toegewijd door de overstelpende stem van het volk der Ver. Staten.

Op deze principen terug ziende, die de grondslag onzer Unie uitmaken, ontdekken wij dat, hoe uitgebreid de functien en pligten der Algemeene Regering, over hare drie groote departementen, Wetgevend, Uitvoerend en Regterlijk verdeeld, ook zijn, de zelfstandige magt, de populaire bron der groote bekwaamheden voor maatschappelijke en zedelijke ontwikkeling berust echter in de respectieve Staten. In zich zelven wel gevormde republieken zijnde, want zij gingen vooraf, zoo zijn deze alleen in staat om de Unie te bewaren en voort te planten. De Algemeene Regering heeft haren bijzonderen werkkring in de specifieke en bepaalde magten haar door de Grondwet toegekend, voornamelijk die zaken betreffende in welke de Staten in hunne betrekkingen tot elkander en tot vreemde mogendheden een algemeen belang hebben; terwijl de groote massa belangen, welke het ons betaamt in de dagelijksche bezigheden te volgen, de bronnen van nijverheid en al de verschillende personele en huishoudelijke zaken der zamenleving, op het volk der afzonderlijke Staten berusten. Dit is de werkzame democratie der natie en de levensbron van haar aanwezen en hare grootheid. Van de practicale gevolgen uit den aard der algemeene regering voortspruitende, bekleedt de pligt om dezelve met opregtheid te besturen en de vervulling van het door de Constitutie in ons gestelde vertrouwen eene eerste plaats, voornamelijk in de appropriatie der publieke gelden, welke bij wijze van belasting van het volk geheven en tot bepaalde doeleinden door het Congres gebezigd worden. Ik heb gelukkiglijk geene drangredenen om eenige merkbare verandering in het financie-wezen des gouvernements aan te bevelen.

Wij zijn bijna, zoo niet geheel, de eenige magt in de Christenheid, welke een inkomsten-overschot van invoer en handel heeft, en hebben mitsdien de vrijwillige ondernemingen en de natuurlijke voorspoed des lands met zulke indirecte betrekking op landbouw, fabriekwezen en opbrengsten van land en water zoo aangemeten, dat daardoor geene grondwettige beginselen gekwetst en het algemeene welzijn er evenwel door bevorderd worden. Opzigtens de bronnen der openbare schatkist of de wijze van beheer en handhaving derzelve, is thans geen sprake van eenige beduiding, daar een algemeen vertrouwen in de doelmatigheid des tegenwoordigen stelsels heerscht.

Het verslag van den Secretaris van Staat handelt breedvoering over den toestand der openbare geldmiddelen en de verschillende door dit departement der regering bestuurde takken der openbare dienst.

De inkomsten des lands, bijna ongevoelig van de belastingschuldigen geheven, nemen van jaar tot jaar, zoowel boven de tegenwoordige als de toekomstige behoeften der regering, toe. Bij den afloop van het den 30 Junij 1852 eindigende dienstjaar bleef een batig slot van $14,632,636 in de schatkist. De openbare inkomsten over het den 30 Junij 1853 eindigende dienstjaar beliepen aan inkomende regten $59,931,865, en $2,405,709 van openbare landerijen en andere bronnen; te samen $61,337,574; terwijl de publieke uitgaven gedurende dat tijdsverloop, met uitzondering der op rekening der openbare schuld gedane betalingen, $48,554,262 beliepen, zoodat de inkomsten de uitgaven met $32,415,948 overtroffen.

Deze daadzaak des toenemenden overschots in de schatkist was reeds op een zeer vroeg tijdstip mijner administratie het onderwerp van ernstig nadenken, en het pad van pligt dienaangaande komt mij duidelijk en klaar voor. Ten eersten, namelijk, dit revenue overschot, zoo verre zulks doelmatig geschieden kan, ter aflossing der openbare schuld aan te wenden; ten tweeden, maatregelen ter algemeene vermindering der inkomsten naar gelang der publieke behoeften aan te bevelen. Het eerste dezer oogmerken is op eene zeer bevredigende wijze aangevangen geworden. Het bedrag der openbare schuld was den 4 Maart 1853, in alle klassen, $69,190,037, waarop sedert dien tijd betalingen ten bedrage van $12,703,329 gemaakt zijn, zoodat nog eene somma van $56,486,708 te betalen en aan verdere wetgeving onderworpen blijft. Deze betalingen, ofschoon tegen den marktprijs der respectieve effecten klassen berekend, werden ligt en ten algemeenen voordeele der schatkist gedaan en bewezen tevens een zigtbaar nut in de verligting die zij daarbij der geldmarkt en den industriëlen en commerciëlen ondernemingen des lands verschaften.

Gij zult in het rapport des Secretaris van de Schatkist een toereikend bewijs vinden, dat het tegenwoordig financieel stelsel ten vollen alle vereischten der openbare dienst genoeg is en dat het bij een doelmatig beheer in gewone ambtsverrigtingen ten voordeele des Staats werkt.

Ik verzoek uwe aandacht op eenige verbeterings-voorslagen in het vereffenen van rekeningen, in 't bijzonder nopens groote [illegible] van uitstaande eischen der regering, en op andere door den minister van financien daargestelde hervormingen in de administrative uitoefening zijns departements; alsook op de vorderingen, gemaakt in het bouwen van Marine Hospitalen, Tolhuizen, eene nieuwe munt in California en Assay Kantoren in de stad Nieuw York, benevens op de uitnemende vorderingen der kust-opmetingen en des hoofdbestuurs voor vuurtorens.

Onder de voorwerpen uwer aandacht waardig, bevinden zich gewigtige voorstellen van de Secretarissen van Oorlog en Marine. Ik ben ten vollen overtuigd, dat de marine der Ver. Staten in vergelijking der grootte onzes handels en andere belangen niet sterk en werkzaam genoeg is. Aan uwe bijzondere overweging beveel ik de nopens dit onderwerp door den Secretaris van Marine gemaakte beraadslagingen. Ik stem met achting toe, dat het leger, hetwelk in de tegenwoordige oogenblikken steeds met de meeste blangstelling als een kern moet beschouwd worden, rondom welke zich de vrijwillige magt der natie in het uur van gevaar schaart, eene vermeerdering en andere wijzigingen behoeft, om deze voor de uitgebreide grenzen en den toestand der Indiaansche stammen in de binnenlanden dezes vastlands doelmatig te maken. De noodzakelijkheid daarvan zal blijken uit de mededeelingen van den Secretaris van Oorlog en Binnenlandsche Zaken.

In het beheer des Post Departements beliepen de uitgaven gedurende het met den 30 Junij 1853 geeindigde diestjaar $7,982,756, en de ontvangsten gedurende dien tijd $5,942,734. Diensvolgens konden de loopende uitgaven door de loopende inkomsten dezes Departements om eene som van $2,040,022 niet gedekt worden. De oorzaken, welke onder het tegenwoordige Postwezen onvermijdelijk tot deze uitkomsten leiden moesten, zijn in het rapport des Postmeester-Generaals volledig uit elkander gezet. Eene voorname oorzaak daarvan zijn de ongehoorde uitgaven, welke het Departement den Spoorweg Compagnien voor het vervoeren der mails betalen moest. De uiteenzetting in het rapport van den Postmeester Generaal nopens de uitgaven en ontvangsten der post-stoombooten zal hoogst belangrijk en van eenen aard bevonden worden, welke de onmiddelijke handeling van het Congres vordert.

Talrijke en beduidende bedriegerijen op het Pensioen Bureau zijn in 't afgeloopen jaar ontdekt en in eenige gevallen is de verdiende straf aangewend geworden, doch, ongelukkiglijk ontsnapten andere schuldige personen niet uit gemis aan genoegzame bewijzen om hen te veroordeelen, maar door de beperkte bepalingen dienaangaande in de wetten. Wegens den aard dezer eischen, de afstand der daaromtrent te beslissen overheden, en de aard, in welke een bewijs tastbaar werken kan, zijn verdere pogingen tot bedriegerij bij de publieke beswaren der ontdekking zeer toegenomen. De onvolkomenheden in de wet nopens dit onderwerp zijn zoo in het oog vallend en zoo nadeelig voor de einden van regt, dat uw spoedig handelen desaangaande hoogst wenschenswaardig is.

Gedurende het jongste dienstjaar zijn 931,944 acres der publieke landerijen opgemeten, en 10,003,891 acres te koop gesteld geworden. Gedurende dien tijd beloopen de openbare verkoopingen en private uitleggingen 1,083,490 acres; gelokeerd werden aan Militaire-Giften-Land-Warrants 6,142,360, en voor andere certificaten 9,437 acres; afgestaan aan de Staten als moerassige landerijen 16,683,251 acres; voor spoorwegen en andere doeleinden werden volgens acten van 't Congres 1,427,450 acres aangewezen. Het totaal afgestane landerijen in het verloopen dienstjaar beloopt 25,346,992 acres—hetwelk eene toeneming in de hoeveelheid verkochte en (onder land-warrants en bewilliging) geschonkene publieke landerijen van 12,231,818 acres over het laatst voorafgaande dienstjaar uitmaakt.

De massa der gedurende het tweede en derde kwartaal in 't jaar 1852 verkochte landerijen bedroeg 334,451 acres. De daarvoor betaalde som was $623,687. De massa der in het tweede en derde kwartaal van 't jaar 1853 verkochte landerijen bedroeg 1,609,919 acres, en de daarvoor betaalde som was $2,226,876. Het aantal der voor den 30 September ll. onder bestaande wetten uitgegeven land-warrants was 266,042, van welke er op dien datum nog 66,947 uitstonden. De uitgestrektheid lands, vereischt om deze uitstaande warrants te voldoen, is 477,120 acres. Tot den 30 September ll. waren, volgens acte van 11 Februarij 1847, voor uitgegeven warrants 12,879,280 acres afgestaan, en 12,505,360 acres volgens acten van 18 Sept. 1850 en 28 Maart 1852; makende een totaal van 25,484,640 acres. Men gelooft, dat door ondervinding de wijsheid en geregtigheid des tegenwoordigen stelsels, aangaande het publiek domein, in de wezentlijkste bijzonderheden eene wijziging erlangd heeft.

Gij zult uit het verslag des Secretaris van Binnenlandsche zaken ontwaren, dat de met betrekking tot het tegenwoordige land-systeem vaak verklaarde gevoelens, als ware dit geen revenu voor de openbare schatkist, verkeerd zijn. De zuivere opbrengsten van den verkoop van publieke landerijen beliepen tot den 30 Junij 1853 de som van $43,289,465. Ik beveel de uitbreiding dezes land-systeems over de territorien van Utah en Nieuw Mexico, met zulke wijzigingen als derzelver eigendommelijkheden mogen vereischen.

Onze publieke domeinen hoofdzakelijk van veel waarde achtende om de ijverigen en ondernemenden van woonsteden te voorzien, ben ik niet voorbereid eene wezentlijke verandering des land-stelsels aan te bevelen, behalve door wijzigingen ten gunste van werkelijke settlers en ter uitbreiding des beginsels van 't preëmptie-regt in zekere gevallen. De redenen en gronden daartoe zullen in de in te dienen rapporten volledig ontwikkeld worden.

Het Congres, de eigenaren des territoriëlen domeins vertegenwoordigende, en speciaal met de magt bekleed zijnde om over het aan de Ver. Staten behoorend grondgebied te beschikken, heeft sedert eene lange reeks van jaren, en wel sinds de administratie des heeren Jefferson, de magt uitgeoefend, wegen binnen die grondgebieden aan te leggen. Er bestaan zoo menigvuldige en klare onderscheidingen tusschen de uitoefening dezer magt en die van wegen binnen de Staten aan te leggen, dat de eerste nimmer onderworpen beschouwd geweest zijn aan zulke tegenwerpingen als op de laatste van toepassing

jn; en dit mag thans als een bepaald rigtsnoer ter algemeene regering nopens dit onderwerp beschouwd worden.

Talrijke aanvragen tot bewilligingen van landerijen ter aanlegging van wegen zijn gemaakt en zullen zonder twijfel voortdurend gemaakt worden. Men gelooft niet, dat het de bedoeling en meening der constitutie zij, dat de beschikking over de publieke landerijen anders geschieden zoude, dan dit van eenen voorzigtigen eigenaar verwacht worden kan. Derhalve moesten landschenkingen ter tegemoetkoming in het aanleggen van wegen slechts tot zoodanige gevallen beperkt worden, waar het belang des eigenaars onder gelijke omstandigheden den onderstand eens werks vorderen moge. Nopens de practische werking van zoodanige landschenkingen, waarbij de belangen der Staten, in welke de landerijen liggen, en tevens de wezenlijke belangen van andere Staten door de verhooging der waarde en bevordering des snellen verkoops der publieke domeinen, verwijs ik u naar het rapport des Secretaris van Binnenlandsche Zaken. Een zorgvuldig onderzoek zal in dezen toonen, dat deze ervaring het resultaat eener wijze onderscheiding is.

Ik beveel in uw aandenken de talentvolle mannen onzes lands, die door hunne uitvindingen en ontdekkingen, op 't gebied der wetenschappen en kunsten wezenlijk tot de verhooging dezer eeuw bijdroegen, zonder in vele gevallen iets als eene geëvenredigde belooning te ontvangen. Wegens vele belangrijke bijzonderheden nopens dit vak verwijs ik u naar het desbetreffende rapport,en verzoek u dringend, uwe spoedige opmerkzaamheid op de schijnbaar geringe, echter in der daad beduidende veranderingen der daarin aangehaalde bestaande wetten, te schenken.

De liberale geest,die zoo lang de handelingen van 't Congres in betrekking tot het district Columbia gekenmerkt heeft, zal, zoo als ik niet twijfel, blijven voortduren. De oprigting eens asylums voor het district en voor de armeen marine der Ver. Staten werd door de groote behoefte aan materialen en werkvolk eenigzins vertraagd, doch toereikende voorzorg ter opneming van patienten voor den aanvang des aanstaanden winters is genomen, en men heeft reden, te gelooven, dat het, volgens het bestek en de verbeterde inrigtingen, benevens de vele ervaringen, welke de laatste jaren opzigtens den aard en de behandeling van ziekten opleverden, in der daad eene schuilplaats voor de hulpelooze en ellendigste klasse van lijders zijn en als een monument der wijsheid en des medelijdens daarstaan zal.

Bestemd onder Congressionele acten van 31 Augustus 1852 en 3 Maart 1853, om de steden Washington en Georgetown van goed en gezond water te voorzien, was, volgens rapport des ingenieurs, die de opmeting onder eerstgenoemde acte was opgedragen, het beste, zoo niet het eenige ter bereiking des gewenschten doels berekende plan, dat het water uit de groote watervallen der Potomac-rivier afgeleid worde, en ik gaf dit dien ten gevolge mijne goedkeuring. Met betrekking tot den vooruitgang en den tegenwoordigen toestand van dit gewigtig werk, alsook deszelfs kosten, voor zoo veel geldelijke toelagen aanbelangt, verwijs ik u naar het verslag van den Secretaris van Oorlog.

Het tegenwoordige regterlijk stelsel der Ver. S. is thans sedert eenen zoo langen tijd in werking geweest, en is in zijne algemeene theorie en veelvuldige bijzonderheden der lande zoo bekend geworden, en heeft zoo geheel en al het openbare vertrouwen verworven, dat, wanneer het in eenig opzigt veranderd worden zal, dit alleen in die bijzonderheden behoort te geschieden, welke hetzelve voor de groote uitgebreidheid, bevolking en regterlijke zaken der Ver. Staten zal geschikt maken.

In dit opzigt is thans de organisatie der regtbanken voor de door haar te vervullen pligten ontwijfelbaar onvoldoende, ten gevolge waarvan de Staten Florida, Wisconsin, Iowa, Texas, Californie en eenige districten in andere Staten werkelijk van het algemeene stelsel daardoor zijn uitgesloten, dat de function des Circuit Regters in al deze Staten en deelen van Staten den District-Regter opgeladen zijn.

De geest der Constitutie en eene regt voor regtvaardigheid verlangen, dat alle Staten der Unie nopens de regterlijke hoven op denzelfden voet van gelijkheid gebragt worden. Ik beveel derhalve dit gewigtig onderwerp, dat naar mijn inzien de spoedige aandacht van 't Congres vereischt, ter uwer overweging aan. Indien zulks verlangd wordt, wil ik u een plan voordragen, hetwelk ik, tot uitbreiding en verandering van het thans bestaande regterlijk stelsel, bereid ben aan te bevelen.

De acte van 't Congres, autorisatie verleenende tot de oprigting van een "Smithsonian Instituut", bestemde, dat de President der Ver. Staten en andere daarin aangewezen personen eene inrigting van dien naam vestigen, en dat de leden vastgestelde en buitengewone vergaderingen ter leiding der zaken des Instituuts houden zouden. Daar de organisatie nog niet plaats vond, scheen het raadzaam dat dit zonder uitstel geschieden mogt. Dit is geschied, en er werd daardoor eene gelegenheid aangeboden den toestand des instituuts te onderzoeken en den zoo zeer gevolgrijken vooruitgang en zijne hooge verwachting van groot en algemeen nut te erkennen.

Ik heb nagelaten u om uwe gunstige overweging op begrootingen van werken van plaatselijken aard, $1,754,500 beloopende, in 27 van de 31 Staten, te verzoeken; dewijl, aangezien de gronden, welke zoo vaak tegen de aanwending der publieke gelden voor werken van dezen aard geopperd zijn, ongelijkheid met daarop volgende ongeregtigheid van den aard der inschrijving het gevolg is, en dewijl het plan zich als gansch onvoldoende tot de bereiking des gezochten doels bewezen heeft. Ofschoon het onderwerp van Binnenlandsche Verbeteringen evenzeer het belang en den goeden wil van allen bedoelt, is het niettemin de grond van vele politieke discussien geweest. Het stond als een hooge scheidsmuur tusschen Staatsmannen van uiteenloopende beschouwingen en groote vaderlandsliefde; de regel eener strenge uitlegging van alle door de Staten aan de Algemeene Regering overgedragen magt is van tijd tot tijd der spoedige toeneming van uitgaven uit de nationale schatkist voor werken van binnen de Staten een' locaalen aard hebben tegenovergesteld.

Als een gedenkwaardig tijdvak in de geschiedenis dezer onderwerps is: de Boodschap des Presidents Jackson van den 29 Mei 1830, welke het veld der inwendige verbeteringen naar mate van aards kindschheid trof; doch zoo snel was de toeneming dezes stelsels geweest, dat de voorgenomen appropriatien voor werken van dezen aard in dat jaar tot de verbazende som van meer dan honderd millioen dollars waren gestegen. De President stemde in die Boodschap de moeijelijkheid toe, de werkingen der Regering op de uitleggingen der grondwet, in 1798 opgesteld, toe te passen. Dit moet als een vermanend bewijs voor de noodzakelijkheid erkend worden, dat document met wakkere waakzaamheid tegen de autoriteit van precedents te beschermen, welke de proef van deszelfs op het duidelijkst uiteengezette magt niet kon doorstaan. Onze Regering bestaat onder een geschreven verdrag tusschen de afzonderlijke Staten, tot bepaalde doeleinden en onder speciale vergunningen vereenigende. Indien in den loop der administratie afwijkingen van de bedoelingen en den zin des verdrags zijn voorgekomen, zoo is en zal het immer doelmatig zijn, terug te gaan tot den vastgestelden standaard, dien onze vaderen ons naliéten en een bepaald besluit te nemen onze handeling daarnaar in te rigten. Het schijnt, dat de daadzaak, dat een beginsel van den eersten aanvang af door velen der wijssteen vaderlandlievendste mannen der republiek bestreden zijnde, en de opvolging van hetzelve bestendigen strijd veroorzaakt hebbende,zonder tot een besluit gekomen te zijn dat voldoende kan geacht worden voor deszelfs warmste verdedigers,— dat zoodanig eene daadzaak de vraag zoude uitlokken, of er geen' anderen weg bestaat, geschikt om met gelukkiger resultaten gekroond te worden.

Zonder ergens een gegrond verschil te bemerken, en zonder oogmerk een princiep op te stellen hetwelk geschikt ware de bescherming der inwendige verbeteringen en des handels te begunstigen en daarvoor verlangd werd, en dat niet op de verbeteringen aan de zeekusten ter bescherming des vreemden handels betrekking heeft, vraag ik u af, of het niet met zekerheid aan te nemen zij, dat, wanneer de politiek op eenmaal tegen de geldelijke toelagen door de Algemeene Regering voor plaatselijke verbeteringen en ten voordeele des handels ware, of de door plaatsen vereischte uitgaven niet beter, wettiger en doelmatiger door het opbrengen der gelden konden bewerkstelligd worden, naar gelang de zekerheid van andere belangen haars handels mogt vereischen. Indien dit als eene stelling kan beschouwd worden, die trots eene ervaring van meer dan dertig jaren nimmer te voren de publieke meeningen zoo heeft gaande gehouden als om de hoedanigheid eener vastgestelde politiek aan te nemen, en die, ofschoon het eenige werken van erkend gewigt heeft te voorschijn gebragt, doch met derzelver waarde gansch ongeevenredigde kosten verbonden geweest, en ontaard is in het verkwisten van groote sommen gelds aan werken, welke geen kostelijk doel hadden, zoo vereischt het belang van alle Staten dat het opgegeven worde; tenzij dan, dat wij tot hoop op de toekomst geregtigd zijn, welke in het verledene geen' waarborg vond.

Met angstig verlangen naar de voltooijing der werken die door alle goede burgers met opregte belangstelling aanschouwd worden, heb ik het nogthans mijnen pligt geacht, van U eene bedachtzame herziening van het vraagstuk te verzoeken, in de hoop dat, met het oog op de wezentlijke belangen des lands, uwe wijsheid voor de taak moge opwegen, een plan te beramen en tot rijpheid te brengen, dat,indien aan dit doel gewijd, iets beters beloven mag dan het bestendige opschorten der kracht van den plaatselijken ondernemingsgeest, de verwekking van warme hoop en de verijdeling van gekoesterde warme verwachtingen.

Onder de uitgaven der door het jongste Congres gemaakte appropriatien zijn vele gevallen betrekkelijk werken voor de verbetering van havens voorgekomen, welke de vraag nopens het regt op den grond en de jurisdictie in zich bevatten, en die eene botsing tusschen de Staats-overheden en de algemeene regering bedreigden. Het regt, een havendam of werf te maken, zoude noodwendig de magt ter bescherming staande zulk een werk schijnen met zich mede te brengen. Op gewenschte wijze kan dit slechts door eene jurisdictie over den grond geschieden; maar er is geen regel in de grondwet te vinden, waarop de aanspraak op jurisdictie der Ver. Staten over den grond eens staats gevestigd kan worden, behalve die, voorkomende in de achtste sectie des eersten artikels der Grondwet. U wordt derhalve voorgelegd, of in alle gevallen, waar werken door het Algemeene Gouvernement worden ondernomen, het regt op den grond niet eerst verkregen en een wettig voorschrift voor zoodanige gevallen gemaakt dient te worden. Nopens de vorderingen in het aanleggen van wegen in de territorien,zooals dit in de geldelijke toelagen des jongsten Congres bestemd is, verwijse ik U naar het berigt des Secretaris van Oorlog.

Er is een onderwerp van huishoudelijken aard, dat, wegens zijne eigene gewigtigheid en de vele belangrijke vragen die hetzelve betrekkelijk toekomstige politiek in zich bevat, niet falen kan uwe spoedige aandacht te ontvangen. Ik meen de middelen van communicatie, door welke verscheidene deelen der wijde uitgestrektheid onzes lands, uit oogpunten van verdediging en handelsverkeer. in nauwe verbinding dienen gebragt te worden; en voornamelijk bepaal ik mij tot zoodanige, welke de ligging dier groote deelen der Unie betreffen,die tegenover het Rots-gebergte liggen. Dat de regering vroeger niet onverschillig hier omtrent geweest is, blijkt uit de subsidien voor post-verbindingen en andere doeleinden, verleend; echter door elke der bijzondere opmetingen, welke door het Congres bevolen en nu der voltooijing nabij komen, voor eene spoorweg verbinding dwars door het vastland en binnen de grenzen der Ver. Staten, zal deze algemeene zaak zich thans in een gunstiger en zuiver nationaal licht plaatsen.

De magt, oorlog te verklaren en eene armee op te rigten en te onderhouden, in eene vloot te voorzien en die te onderhouden, alle militie op te roepen, de wetten uit te voeren, opstanden te onderdrukken en vijandelijke invallen terug te drijven, werd aan het Congres verleend, om voor de algemeene verdediging te zorgen en de bevolking,die thans zeer verspreid en beduidend toegenomen is, te beschermen. Als eene ter uitoefening dezer magt onmisbare behoefte, moet het noodig zijn militaire wegen aan te leggen en toevlugts-havens te beschutten. Tegen appropriatien door 't Congres voor zulke doeleinden kunnen geene redelijke tegenwerpingen gemaakt worden. Gelukkig voor ons land legt eene vreedzame en snel vermeerderende bevolking ons niet den dringenden pligt tot toebereiding op, en laat slechts weinige spoorlooze ruimten tusschen aangrijpbare punten en een patriotisch volk, dat steeds bereid en over 't algemeen bekwaam is zich zelven te beschermen. De ondernemingsgeest en energie onzes volks kampt gestaag en stoutmoedig voor zelf behoud. Alle ondervinding bevestigt, dat, waar zich eene private onderneming sterk genoeg toont, het wijs voor de Algemeene Regering is, de locatie en uitvoering aller communicatie-middelen aan de individuele waakzaamheid over te laten.

Genoemde opmetingen waren bestemd, de doelmatigste en minst kostbare route voor eenen spoorweg van de Missisippi naar den Stillen Oceaan te zoeken. Er bevinden zich expeditien op weg, om ontdekkingen te maken, waar vorige onderzoeken niet de genoegzame informatie opleverden en waar er alle uitzigt bestond, dat het verlangde doel mogt bereikt worden.

De voor deze expeditie aangewezen middelen zijn schier beperkt en het laat zich niet verwachten, dat alle naauwkeurige berigten verkregen zullen worden; maar men mag hopen, dat vele en gewigtige informatien tot de reeds vroeger ingewonnen daar bij gevoegd en dat gedeeltelijke, zoo niet volstandige berigten op of voor den 1 Februarij, zoo als dit door de acte der appropriatie gevorderd wordt,den Huize voorgelegd worden kunnen.

De grootheid der onderneming heeft eene algemeene belangstelling in het gansche land verwekt en zal dit ongetwijfeld voortdurend doen. In hare politieke, commerciële en militaire opsigten, vordert zij groote en steeds klimmende aanspraak op uwe overweging. De zware onkosten, de groote vertraging en bij tijden de met het reizen over eene der landengten verbondene gevaren hebben de voordeelen aangetoond welke bij eene binnenlandsche communicatie door zulke veilige en snelle verzending, gelijk een spoorweg die aanbiedt, gewonnen worden. De ondervonden zwarigheden zouden, naar het schijnt, in tijden van oorlog vermeerderen en immer meer stijgen,—doch terwijl de bereids opgenoemde hinderpalen en zoodanige andere, die onder nieuwe toevallen zeker ontstaan moeten, het gewigt van een zoodanig werk duidelijk aantoonen, kunnen noch deze, noch alle vereenigde overwegingen eene schatbare waarde bezitten, wanneer zij tegen de verpligting—der Constitutie streng te volgen en getrouw de magt binnen de grenzen en tot de uitbreiding der belangen des betreffenden gouvernements uit te oefenen—gewogen worden. Het zoude echter zoowel doelmatig als raadzaam schijnen, wanneer eene onkostbare en uitvoerbare route gevonden mogt worden, den aanleg eens spoorwegs, die door een snel verkeer de bevolking in de Staten der kusten van de Atlantische en Stille Zeeën vereenigen zoude, met alle constitutionele middelen te ondersteunen.

Om zich tegen eene verkeerde opvatting te beveiligen,moet in acht genomen worden, dat, ofschoon de Algemeene Regering magt ter aanlegging of ter ondersteuning in het bouwen eens spoorwegs binnen eenen Staat hebben moge, het niet te min eene twijfelachtige magt en nog meer dan twijfelachtig binnen de grenzen eens grondgebieds voor dezelve is, de leiding der zaken eens spoorwegs, of eens kanaals, of eenig ander soortgelijk werk te ondernemen, en derhalve moest hare connectie met een werk van dezen aard meer toevallig dan opzettelijk zijn.

Terwijl ik de grootheid der onderneming op prijs stel en wensch dat de Amerikaansche kusten der Atlantische en Stille Zeeen in gemeenschappelijke trouw en gehechtheid aan de Unie door onverbreekbare banden van onderlinge belangen verbonden worden mogen, zal ik, in zoo verre het mijn eigen handelen betreft, het licht der Constitutie volgen, gelijk door hen, wier denkbeelden en uitleggingen het rigtsnoer mijns staatkundigen geloofs uitmaken, aangetoond en opgehelderd werd.

Aangaande de magt der Algemeene Regering is niet noodig hier bij te voegen, dat geene grootte van onderneming, welke dringende aansporingen dezelve ook opperen of populaire gunst beloven mogen, mij nopen kan deze lichten te verachten of de stelling te verlaten, welke zich door de ervaring als veilig bewaarheid heeft en van den gloed van voorspoed en grondwettigen vooruitgang blinkt. Wij kunnen wachten, doch wij kunnen de ark onzer eigene veiligheid niet overzien. Het is mijn doel niet, eenige zaak, welke door de wel overlegde beslissing des volks tot rust gebragt is, weder in 't leven te roepen; doch sinds het tegenwoordige vol beloften en de toekomst vol eischen en aansporingen voor de uitoefening van werkzame bedrijvigheid is, kan de vergetelheid nimmer zonder nuttige vermaning en leering zijn. Wanneer hare lessen niet als leidsterren dienen, zullen zij oogenschijnlijk de vervulling eener wijze bedoeling missen.

Wanneer allen, die thans hunnen pligt trachten te vervullen, in het graf zullen liggen, zal men op het jaar 1853, als eenen tijd vol angstige vrees, terugwijzen. Een gelukkige oorlog is juist geëindigd, en de vrede bragt eene beduidende vermeerdering in grondgebied met zich. Onrustbarende vragen rezen op, welke de democratische instellingen eensdeels de confederatie bedreigden en de constitutionele regten des Staats verwarden; doch ondanks de toenmaals heerschende verschillende gevoelens met betrekking tot enkele punten en bijzondere bepalingen, heeft de toegevendheid van uitnemende burgers, wier liefde voor de Unie niet betwijfeld kan worden, onze Staats inrigtingen nieuwe krachten gegeven en in alle gemoederen des ganschen gemeenebests een gevoel van rust en veiligheid doen ontstaan. Dat deze rust gedurende mijnen diensttijd geene stoornis zal ondergaan, indien ik zulks kan voorkomen, daarvan mogen zij die mij hier plaatsten, zich verzekerd houden. De wijsheid der mannen, die den prijs der onafhankelijkheid kennen en in de revolutie alles op 't spel zetteden, beslisten de zaak, op welke ik doel,op de met de Unie dezer Staten en den vooruitgang van magt en aanzien, die ons gemaakt heeft wat wij zijn, eenige en alleen bestaanbare wijze. Het is eene veel beteekenende zaak, dat van de aanneming der Constitutie tot den tijd dat de officieren en soldaten der revolutie in 't graf daalden, of wegens de zwakheid des ouderdoms of wonden ophielden een werkelijk aandeel in de publieke aangelegenheden te nemen, niet slechts eene stille berusting in, maar ook eene prompte verdediging der constitutionele regten der Staten heerschte. De gereserveerde magten werden schoorvoetend geëerbiedigd, geen staatsman predikte bekrompene inzigten ter regtvaardiging van inmenging en tegenweer, maar de geest van eenheid werd als heilig en onmisbaar beschouwd voor het groote proefstuk van burgerlijke vrijheid, welke, van onafscheidbare zwarigheden omgeven, echter in oogenschijnlijke zwakheid door eene alle hinderpalen te boven strevende magt voorwaarts gevoerd werd.

Er is geene verdoeming die de stem der vrijheid niet over ons zoude uitspreken, indien wij ons trouweloos jegens dit groote vertrouwen betoonen. Terwijl men van mannen, de verschillende deelen van dit uitgestrekte vastland bewonende, niet meer verwachten kan hetzelfde opinie te hebben of hetzelfde gevoelen te koesteren, dan dat iedere verscheidenheid van klim at of grond verwacht kan worden dezelfde landbouwkundige producten te leveren, zoo kunnen zij nogthans in een gemeenschappelijk doel een zijn en algemeene beginselen voorstaan en tot bereiking van dat doel medewerken.

De dappere mannen van het zuiden en noorden konden vereenigd staan gedurende den revolutionairen strijd,—zij konden vereenigd staan in het meer beproevend tijdvak hetwelk het geschal der wapenen volgde, gelijk hun vereende dapperheid bestand was, tegen al de beproevingen der legerplaats en de gevaren des slagvelds, zoo woog hun vereende wijsheid op tegen de grootere taak om op diepe en vaste grondvesting instellingen op te rigten, die het ons vergund is te genieten en onze heiligste pligt altijd zal zijn te behouden. Het is slechts de zwakke uitdrukking eener daadzaak, te zeggen, dat hunne zonen, wier bloed zich zoo vaak op hetzelfde slagveld gedurende den oorlog van 1812 vermengde, en die kort geleden de Vlag onzes Lands in triumf op vreemden bodem plantten, nimmer eene vervreemding van gevoel om hunne vereende pogingen te verzwakken, noch binnenlandsche onlusten om den ter verdediging der vrijheid opgeheven sterken arm te verlammen, gedoogen zullen.

Ik heb dus kortelijk zoodanige bedenkingen geschetst, als mij voorkwamen uwer overweging vooral waardig te zijn.

In het tegenwoordige voorziende, kunt gij echter niet ontgaan u te bedienen van het licht hetwelk de ondervinding van het verledene op de toekomst werpt.

De toeneming onzer bevolking heeft ons thans in den bestemden loop onzer nationale geschiedenis op een punt gebragt, hetwelk ons uitnoodigt het oog op de wijde toekomst te slaan.

De achtervolgende tienjarige census-berigten, sedert de aanneming der grondwet, hebben eene toenemende ontwikkeling van vooruitgang gekenmerkt, en in korte woorden kan gezegd worden dat onze bevolking iedere 25 jaren verdubbeld is. Deze wet van vooruitgang zal, zoo voortgaande, ons bijna ongelooflijke resultaten brengen.

Een groot rabat voor een verminderd evenredig effect van landverhuizing zoude deze begrooting niet zeer veel verminderen, terwijl de toegenomen gemiddelde duur van 's menschen leeftijd, bekend alreede ontstaan te zijn van de wetenschappelijke en der gezondheid bevorderende verbeteringen der jongste 50 jaren, voortgang zal hebben gedurende de volgende 50, of misschien 100 jaren.

Dezelfde verhouding des wasdoms, welke zoo zeer in onzen vroegeren vooruitgang doorstraalde, zal onder den invloed der arbeidende klasse van oostelijk Azie tot aan onze bezittingen aan de Pacific-kusten, te zamen met de waarschijnlijke aanwas der in dit halfrond bereids wonende volken, voortduren. Binnen gezegd tijdvak zullen wij jaarlijks eenen groei door de natuurlijke aantrekkingskracht eener zoo ongehoorde, magtige en bloeijende confederatie van zich zelven regerende republieken erlangen en deze zullen de voorregten der opneming in den zekeren en gelukkigen schoot der Unie zoeken en met zich een magtigen en gezonden loop van vermeerdering naar die groote districten voeren, die bestemd zijn van de snel toenemende en zich sterk verspreidende millioenen te wemelen.

Een en ander schijnt de veronderstelling ten volle te regtvaardigen, dat de populatie wet in de Ver. Staten met onverminderd affect zal werken, minstens door de volgende halve eeuw, en dat duizenden van menschen die reeds de rijpere jaren bereikten en thans de regten van vrije mannen uitoefenen, hunne oogen zullen sluiten op het schouwspel van meer dan een honderd millioen zielen, omvat binnen de majestueuse grenzen der Amerikaansche Unie. Het is niet slechts als een belangwekkend punt, dat ik deze berekening aan uwe beschouwing bied, zij hebben eenen gewigtigen invloed op al de staatkundige pligten welke gij geroepen zijt te vervullen. Vroeger werkte ons regeringsstelsel op, zoo als men het noemen kan, eene schaal in miniatuur, in vergelijking met de ontwikkeling die het dus ondergaan moet in eene toekomst zoo spoedig aanstaande, als zijnde naauwelijks buiten de tegenwoordigheid van het bestaande geslacht.

Het is klaar, dat in een gemeenebest, zoo veranderd en zoo uitgebreid, beide in getal zielen en uitgebreidheid gronds,inwoners en belangen alleen konden in toom gehouden worden door strikte getrouwheid aan de grondstellingen der constitutie, zoo als die verstaan wordt door diegenen die getrouw bleven aan eene bepaaldste constructie der magten door het volk en de Staten verleend. Volgens deze beginselen uitgelegd en toegepast, schikt het groote geheel zich met gemak en vrijheid naar de onbegrensde uitbreiding van dat zacht stelsel van algemeene zelfs-regering, van welke onze roemrijke en, ik vertrouw, onsterfelijke vrij brief stamt. Laat ons dan met verdubbelde waakzaamheid op onze hoede zijn jegens overgave aan de verleiding—aan de uitoefening van twijfelachtige magt, zelfs onder den indruk van toegestaan tijdelijk voordeel en schijnbaar tijdelijk nut.

Het minimum van Algemeene Regering bestaanbaar met het behoud van inwendige eenheid en krachtdadig werkzaamheid in onze verbindtenissen met de overige werelddeelen, behoorde den regel en de maatstaf van de constructie onzer magten onder de algemeene bepalingen der Constitutie aan te wijzen. Eenen geest van strikte onderwerping aan de souvereine regten en waardigheid van iederen Staat, meer dan eene geneigdheid om de Staten in een provinciaal opzigt aan de centrale overheid ondergeschikt te maken, behoorde alle afzonderlijke uitoefening van de tijdelijke aan ons geschonken respective magten te kenmerken. Een heilige waarborg van het edelmoedige vertrouwen onzer constituenten, zoo wel als een vurig verlangen naar het behoud der Unie, zoo wordt de pligt voor ons jaarlijks krachtiger en sterker, burgers der verschillende Staten, om eenen broederlijken en liefdevollen geest, taal en gedrag jegens andere Staten aan te kweeken. Wederkeerige verdraagzaamheid, achting en niet-bemoeijing in onze personele daden, als burgers, en eene ruime beoefening der meest liberale beginselen van vriendschap in de openbare handelingen van Staat met Staat, hetzij in Wetgeving of in de uitvoering van wetten, zijn de middelen om dat vertrouwen en die broederschap voort te planten, en welker verval, in eene staatkundige Unie, op zoo groote schaal, zij niet lang konde overleven. Nog in een ander opzigt is het een gewigtige practicale pligt de hoofddeugden van openbare zuinigheid en officiele eerlijkheid en opregtheid aan te kweeken. Publieke aangelegenheden moeten zoo bestuurd worden, dat eene stellige overtuiging de gansche Unie zal bezielen, dat niets minder dan de hoogste graad van openbare zedelijkheid ieder deel der administratie en der wetgeving van het Algemeene Gouvernement kenmerkt. Dus zal het Federaal systeem, welks uitbreiding tijd en vooruitgang ook geven mogen, dieper en dieper wortel schieten in de liefde en het vertrouwen des volks. Die wijze zuinigheid, welke zoo ver verwijderd is van bedorvene en bederfende verkwisting; die achting voor het algemeen welzijn, welke afkeer zal betoonen van alle pogingen om de schatkist te naderen met listige ontwerpen of private belangen, onder publieke voorwendsels verborgen; die goede financiele administratie, welke in het wetgevend ligchaam waakt voor de gevaarlijke pogingen aan overvloedige inkomsten verbonden, en de handhaving van wakkere waakzaamheid tegen alle nationale buitensporige uitgaven.

Sedert de verdaging van het Congres heeft de Vice President der V. Staten het tijdige met het eeuwige verwisseld, zonder de pligten aanvaard te hebben van dien post, tot welken hij door de stemmen zijner landgenooten geroepen werd, hebbende hij bij voortduur, voor meer dan dertig jaren,eene plaats in een der beide Huizen van het Congres bekleed en door zijne bijzondere bekwaamheden en goed gedrag het onbepaaldste vertrouwen en algemeene achting verworven. Zijne afnemende gezondheid werd door de natie met angstige bezorgdheid gade geslagen. Zijn verlies werd te regt onder al de omstandigheden als onherstelbaar voor het land geacht. Overeenkomstig de acte van 't Congres van den 2 Maart 1853 werd hem den eed afgenomen op den 24sten dier maand op het landgoed Ariadne, nabij Matanzas, op het eiland Cuba, maar zijne krachten namen allengs af en hij was naauwelijks in staat om naar zijne woonplaats in Alabama terug te keeren, waar den 18 April op kalme en zachte wijze zijn lang en uitstekend nuttig leven een einde nam.

Een onbepaald vertrouwen stellende in uwe wijze en vaderlandlievende voornemens, en van mijnen kant geene beweegredenen koesterende, welke onafscheidelijk zijn van de eer en den vooruitgang mijnes lands, hoop is dat het mijn deel zijn moge, niet alleen uwe opregte medewerking in gewigtige publieke maatregelen te verzekeren en te verdienen, maar ook die verstandhouding en wederkeerig vertrouwen en achting, welke altijd zoo wenschelijk zijn aangekweekt te worden tusschen leden van de beide takken der Regering.

FRANKLIN PIERCE.

Aan onze Lezers!

De buitengewone lengte van President PIERCE's Boodschap heeft ons niet afgeschrikt dit gewigtig staatsstuk nog in dit nommer voor onze lezers te leggen, alhoewel wij hetzelve door tusschenkomst van de ons onder vele verpligtingen plaatsende Uitgevers van den Milwaukee *Sentinel* eerst ll. Vrijdag morgen ontvingen, en welks overzetting van een telegrafisch copie ons omtrent dertig uren zeer harden arbeid gekost heeft, boven en behalve dat wij dezelve op j.l. Zaturdag ook nog in de Engelsche taal in 't licht gaven. Ofschoon niet veronderstellende dat allen de Boodschap lezen zullen, hopen en vertrouwen wij evenwel, dat onze arbeid, daaraan besteed, door sommigen uwer met aandachtige lezing zal worden beloond. Later hopen wij op de Boodschap terug te komen; deze beslant nu al onze ruimte, zelfs zoo, dat wij tegen wil en dank eenige advertentien hebben moeten weg laten en vele belangrijke stukken en nieuwstijdingen ter zijde leggen.

De oproeping van H. Voupell werd eerst heden, juist bij het ter perse leggen, ontvangen, — reden waarom zij niet vroeger geplaatst is.

— *Mr. H. v. d. K. te O.—Wij schrijven U binnen kort.*

— *De stukken van Mr. G. H. A. zijn ontvangen. Dito het "Nieuwjaarsgeschenk" van Mr. S. te B.*

— *Mr. W. B te O.—Hartelijk dank! Is currant here.*

Mr. A. v. I. te R.—Hiernevens 10 Exemplaren. Nader per brief.

— *Rev. K. te M.—Dank; wij zullen woord houden.*

—*Rev. J. W. D. te C. Verwachte schriftelijk antwoord.*

— *Mr. J. v. d. H. te Z.—Alles in orde bevonden en Nieuwsboden verzonden met kwitantien ingesloten.*

"Brengen wij onszelven ten offer, gelijk onze voorvaderen gedaan hebben. Gelijk wij vaderland en godsdienst van onze vaderen ontvangen hebben, behooren wij dat erfgoed aan onze kinderen na te laten.

— "Gij weet allen, dat het doel van dit aardsche leven is God en den sultan goed te dienen en alzoo den hemel te verwerven.

— "Soldaten, aldus moet elk man van eer denken en handelen. Zoo zij God met ons."

ITALIE.

Te Rome heeft eene kerkelijke plegtigheid plaats gehad, die veel getrouwen ter kerke riep en in deze tijden, niet van eenig belang is ontbloot. De dienst geschiedde ter heiligmaking van pater *Bobola*, Poolschen Jezuït, in Mei 1657 door de Russen (Grieksche Christenen) gemarteld. De staatkundige aangelegenheden hebben zeker deze keuze niet verwekt. Voor lang was de plegtigheid bepaald. Toch baarde de omstandigheid, dat de heiligmaking geschiedde van een Pool, door de Grieksche Christenen gemarteld, ter zelfder tijde dat thans de Grieksche Christenen ter zake der godsdienst tegen de Muzelmannen in strijd zijn, nog al opzien. Men weet, dat men zegt, dat de scheuringen en ketters thans in 't Oosten in oorlog zijn.

Pater *Bobola* is de derde Jezuït, die, dit jaar heilig verklaard [illegible]

— De bisschop van Brescia heeft onlangs na zijne terugkomst uit Rome een herderlijken brief uitgevaardigd, welke veel aanstoot gegeven heeft. In dezen brief wordt al het onheil, dat Italië wedervaren is, aan het indringen van het Protestantismus toegeschreven, en worden de naburige landen, met name Sardinie, beschuldigd, dat zij het Protestantismus begunstigen. "*Opinione* zegt, dat het wel is waar niet te loochenen is, dat het Protestantismus zich al meer en meer uitbreidt, maar dat de bisschop blijkbaar ter kwader trouw handelt, wanneer hij alle liberalen als verknochte Protestanten verdacht wil maken.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 Oct. De keizer, vergezeld door de keizerin, de prinses *Mathilde* en eenige andere hovelingen, heeft incognito een bezoek gebragt aan het fort van Ham, dat hem zes jaren tot gevangenis strekte. Groot was de aandoening des keizers, toen hij het fort binnentrad. Hij bragt de keizerin naar de deur, door welke hij zijne vlugt bewerkstelligde en gaf haar van die vlugt een omstandig verhaal. Toen geleidde hij de keizerin naar het vertrek, dat hem tot slaapkamer had verstrekt; bij de herinnering aan het vroeger lijden van haren gemaal, wierp zich de keizerin in zijne armen, en ontboezemde hem met hartelijkheid. Vervolgens begaf men zich op het terras, waar de keizerin de stengels der bloemen plukte en [illegible] die de keizer, bij wijze van uitspanning plagt te kweeken.

ENGELAND.

Londen, 3 Nov. De Engelsche bladen deelen uit een officieel stuk eene opgave mede van de tegenwoordige sterkte der Britsche vloot. Zij bestaat thans uit 545 oorlogschepen, in aanbouw of beschikbaar of in dienst, van 10 tot 120 stukken elk. Buitendien zijn er 118 schepen die in de havens dienst doen, en 50 gewapende vaartuigen die langs de kusten tegen sluikerij waken. Onder deze schepen zijn 180 gewapende stoombooten, van 200 tot 800 paardenkracht, vele met schroefstoomtuig en alle naar de beste modellen gebouwd, voor werkelijke zeedienst.

Deze vervarend groote zeemagt bezigt in vredestijd 40,000 tot 45,000 volwassen zeelieden, 4000 scheepsjongens en 12,000 mariniers, zullen dit laatste aantal tot 15,000 vermeerderd worden. Ook kunnen op de herwapening der Britsche zeemagt de korpsen gerekend worden van arbeiders aan 's rijks werven, die in den wapenhandel en in de bediening van het geschut geoefend zijn, alsmede de kustwachters van het bestuur der inkomende regten.

Londen, 6 Nov. De berigten omtrent de onlusten in Preston, Wigan en de omliggende districten zijn nog zeer bedroevend. Wel is waar is het tusschen de werklieden en de gewapende magt tot geene botsing meer gekomen; doch door het land omzwervende benden werklieden maken de streek onveilig; zij plunderen de aardappelenvelden, mishandelen hen, die zich verzetten, en slaan van tijd tot tijd hunne meesters de glazen in. De fabrikanten durven zich niet in het openbaar vertoonen, en kunnen er nog minder aan denken eene bijeenkomst te houden. Bij een enkel etablissement hebben zich de oude werklieden weder aangemeld, doch de fabrikanten kunnen met den besten wil hunne fabrijken niet laten werken, zoo lang de kolenarbeiders niet van hunne vorderingen afzien, daar door deze vorderingen het brandmateriaal 30 à 40 pCt duurder wordt. Men vreest dat het binnen weinige dagen tot hevige buitensporigheden zal komen. Het einde is niet vooruit te zien.

— De *Shipping Gazette* zegt in een zijner jongste nommers het volgende:

"Wij verwachten een zeer ruimen toevoer van graan uit de Vereenigde Staten van Canada. In eene der volkshuishoudkundige bladen van de Vereenigde Staten wordt de graanoogst van dit jaar, op vijftien millioen quarters begroot, eene raming die ons niet overdreven schijnt, wanneer wij denken aan de groote uitgestrektheid staatslanderijen, die in de laatste twee jaren in partikuliere handen overgegaan en geheel ontgonnen moeten zijn. Ook in Canada is de tarwebouw grootelijks toegenomen. Een der jongste Canadasche bladen zegt, dat Canada dit jaar, naar de vermindering der gewone jaarlijksche toeneming, 2,750,000 schepels tarwe meer zal uitvoeren dan in 1852, en alzoo in het geheel niet minder dan 8,250,000 schepels tarwe, of meer dan een achtste gedeelte van al het geen Engeland zou behoeven.

In deze opgave mag eenige overdrijving zijn; met dat al hebben wij groote verwachting aan den toevoer van Noord-Amerika, dat is van de Vereenigde Staten en de Britsche koloniën gezamenlijk. Dat die aanvoer veel geld zal kosten, is meer dan waarschijnlijk, daar de scheepsvracht altijd stijgt wanneer zoo groote hoeveelheden van een omslagtig artikel moeten worden verscheept; doch aan den anderen kant is het zeker, dat er althans in de eerstvolgende maanden minder aanvrage zal zijn om scheepsruimte ter bevrachting naar Australie. De markten aldaar zijn overladen, en van pas van Melbourne te Londen aangekomen schip heeft eene aanmerkelijke hoeveelheid Amerikaansch meel in, welke in die kolonie niet meer konde worden afgezet. De omstandigheid dat de vraag naar Noord-Amerikaansch meel voor Australie opgehouden heeft, moet ook ten gevolge hebben dat er meer van dat artikel overblijft ter verzending naar Europa."

— 1 Nov. Den 25 Oct. is te Londen de 50ste verjaring der oprigting van het Britsche en Buitenl. Bijbelgenootschap plegtig gevierd. Een groot aantal aanzienlijke personen hebben deelgenomen aan de vergadering, welke te dier gelegenheid, onder voorzitting van den lord-mayor van Londen, in Egyptian-Hall gehouden werd. Uit de mededeelingen der sprekers, welke in die zamenkomst het woord voerden, is o. a. gebleken, dat in het laatste jaar meer dan een millioen bijbels door of van wege het genootschap verspreid zijn, en sedert deszelfs oprigting meer dan 45 millioenen. Door de zorg van het genootschap is de bijbel, ten minste het nieuwe testament, thans in 170 talen en tongvallen vertaald, in 100 van welke nooit te voren eenig geschrift gedrukt was, en voor 25 van die talen of tongvallen had men tot dusver zelfs geen letterschrift. Het genootschap telt thans 8322 hulpgenootschappen. In het bijzonder legt het zich nu toe op de verspreiding des bijbels in China; er worden maatregelen genomen, om 1 millioen nieuwe testamenten te drukken, die voor dat land bestemd zijn.

MINIATUUR ALMANAK.

December 1853.

4. Tweede Advent.
6. St. Nikolaas.
7. Eerste kwartier, 's morgens 7 ure 26 min. Zon op 7 ure 16 min.; onder 4 ure 28 min.
11. Derde Advent.
14. Washington overleden in 1799.
15. Volle maan, 's morg. 8 ure 50 min. Zon op 7 ure 24 min.; onder 4 ure 29 min.
18. Vierde Advent.
21. Landing der Puriteinen in 1620.
23. Laatste kwartier, 's morg. 8 ure 39 min. Zon op 7 ure 28 min.; onder 4 ure 31 min.
25. Kersmis.
26. 2de Kersdag. — St. Stephanus.
27. St. Johannes Evangelist.
30. Nieuwe maan, 's morg. 1 ure 22 min. Zon op 7 ure 30 min.; onder 4 ure 36 min.
31. St. Silvester.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS

residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden, van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden, ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan, 8 Maart 1851. J. QUINTUS.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer A. Bouffiouw, town Holland, Wis.
„ A. Stokdijk, Amsterdam, dito.
„ A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
„ G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
„ H. de Jonge, Milwaukie, Wis.
„ J. Versteegen, Little Chute, Wis.
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ J. van Beek, Burlington, Mich.
„ J. B. Nyenhuis, Panama en Clymer, N. Y.
„ A. Teunissen, Evansville, Ind.
„ A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
„ J. Buurman, Pultneyville, N. Y.
„ W. A. v. d. Smallenburg, Buffalo.
„ H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
„ W. Bijl, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
„ G. Albers, Holland, dito.
„ [illegible]
„ L. Doege, Grand Rapids, dito.
„ N. Vijn, Grand Haven, dito.
„ J. Smeenk, Pella, Iowa.
„ B. Zwart, Keokuk, Iowa.
„ J. M. Huysekamp, St. Louis.
„ V. B. Palmer, voor de steden New York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan Nieuwsbode is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, en nogtans drie maal per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld in een briefje sluiten, (franco) aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.